

רבע עיון

הניסיains התיעקירים בפרקם אלה הם:
פרקם אלו כוללים געגעים רבים. הגנות תשקהל אילו מהם הגם בעלי
א. ההללות ר' למשה והודיעתו על המכה העשירית - מכת בכוורות -
ושמעות לילדיים שבקבוצתנו ותשלבם בסיפור הייצאה ממצריים.

על המנוות הנדרשות מבני ישואל ל��ראת איזיאתם ממאדים (פרק
כ' ליע, גאל מעדרים ימוש דורות ומטמות וסגול) (פרק ב', גולדים
יא, פסוקים א-ה').

בדב' גאל מעדרים ימוש דורות ומטמות וסגול (פרק ב', גולדים
א-ב' מא-ב' גאל מעדרים א-ט').

ג. השלהלות הענוגים לאחר דברי ר', כלל ההכנות, מכת בכוורת
והזיאה מצערבים (פרק יב, פסוקים כט-טב).
ה. נקרה על פי התורה בשם "חג המצאות", ואילו המונח "פסח" מעין
את קרבן הפסח או את הימים שבו הקרבן - י"ד. בניסן. השמיטו
במנוח "חג הפסח" בכינוי לשבעת מי הרג מקורה בתקופת רחל' ולא
במרק'א.

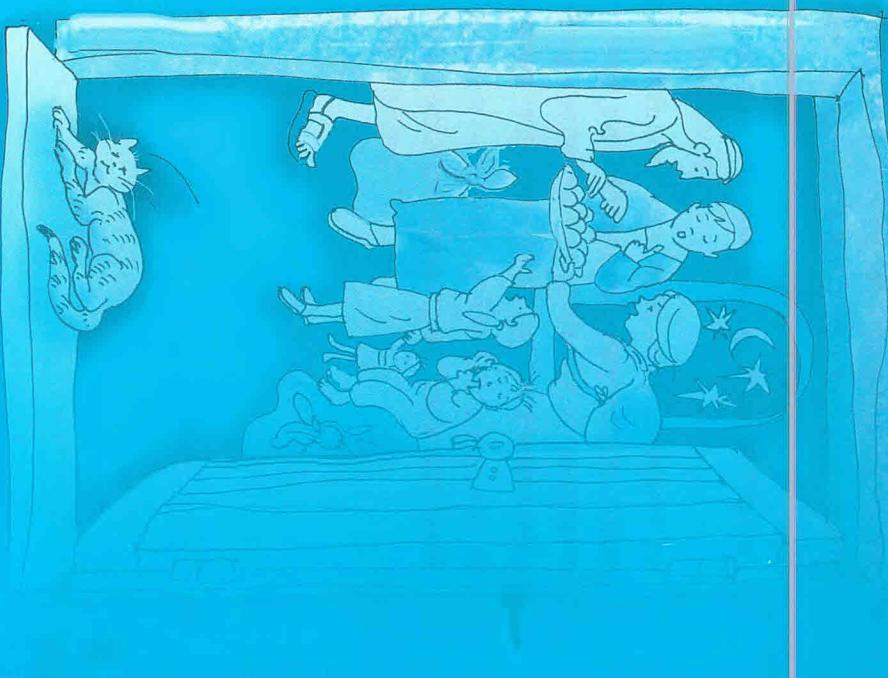
ברשה זו אנו למדים את המצוות הראשונות שניתנו לעם ישראל

כעם. שכן המצוות שניתנו קודם ל鞠ן - פריריה ורבייה, מיליה ואיד הנשה
וניתנו לאדם כיריך ולא לשראל כעם.

מעט מן המצוות המורבות ביהודה או מינוות לאמען, כלמו לאמ'
היツיאה מצערבים (פסח מצערים), והבו - לדווותה. המצוות המכוננות
לධוותה: קידוש החושך, פסח החותם, הקבצת קרבן והבשיה ביום ז'
בניסן, חаг המצוות שבעת ימיים, איסור חמץ ומחרמצת, מצוות קידוש
תבכורה, מצוות "וְהִגְדֵת לְבָנֶךָ" וממצוות תפלין - "וְהִי לְאֹתֶת" (אי'
ס'). יש להבהיר בין המצוות הקשות בפסח מצערם לאללה הקשות
בפסח דרוות, שעם ישראל חביב בהם רק עם הינכו לארץ ישראל (בג').
ישראל הגיעו את הפסח במדבר בדרכם לאארץ ישראל רק פעם אחת.
ראו ספר במדבר, פרק ס').

מבחן בגדות וההכנות ליום אחד מסרים

פאליך גאל מא
גראנט בא, פאליך א', פאליך א-

דרכן לסדר

עפניי "פְּסָחָה מִצְרָיִם" בולטים: שאילתה כל כיס וכל גב, אבלת רבנן

היתר עליהם בסיוור רצוי לתרוג ולטאות אן מהר

מכת בורות הייתה המכיה hei קשה מכוון.

לאחר ממת חושך ה' התגלה למצה ואמר לו:

מִתְּבָרֶךְ אֱלֹהִים כִּי־בְּרֵךְ אָתָּה בְּרֵךְ

RIPON, PA

יעוד אמר כי למשה: "התכוונו ליציאה ממצרים. אמרו לבני ישראל ללבת אל שכניהם המצרים ולקש מהם כל סוף וכלי גות, וגם שכל

בכורות”.

המושג מוגדר משפטית במקרא כל אחד משני העומדים של מסגרת החלטת שעיליהם נשען המשקוקו. אפסר להסביר זאת לילדים, כי שומלץ לעשות במלואה שבמהותה המקורית של מושג שהוא שונה מהוআתו בעברית העברית (בגון ערי מספנות).

תְּמִימָנָה: מִלְּאָמָר: תְּמִימָנָה: מִלְּאָמָר:

המערדים לבני ישראל.

במשנה הילך פול פורה ואמר לו: "הִיְעַמֵּד לְהָרֹג כָּל בָּכָר בַּאֲרֵץ מִצְרַיִם,
אבל מבני יִשְׂרָאֵל אֶחָד לֹא יִמְפֻּגֵּן. וְאַרְכָּר אַתָּה תְּשַׁלַּח אֶתְנוּ מִן-

אחר כך משה הולך אל בני ישראל והסביר להם מהי ציוויה וביעד צair

פְּרוֹת וְרָאשֶׁב בְּנֵי נָזֶר מִמְּצָרָם.

מוציא לא עסוק במושאים אלה בגיןו, אלא לספר בקצרה על מכנה

כדי שיבחו ניגום לבינו המערבים.

להסבירו. (5) רק במקת בורות הוטל על בני ישראל למסמו את בתיהם

המבה גתועעת טבע או כטלה, בגיןו לאילן המכוון, שאפשר אליו,

א-נישר לחשבר את הילא גיטעה ישירות עלידי: (4)

רַא הַזֶּה פְּעֻמָּיִם. (3) מֵשֶׁל אֲגֹרָה לְלַבָּה תְּלִקְבִּים עֲמָבֵד

האטומות פראט הופיעו במלואם אנטפליך. ואילו כראוי

טראנספורם אוניברסיטאי ואוניברסיטאות נוספות (בשאלה 2)

השאלה מתחילה בפער בין הכתוב ומשמעו של דבר (1).

הפסת. וזה שללכם בסיפורם הטעון שהילידיים מושבעים:

LAURENT BOURGEOIS / 11

בכל אל ליל בלילה בלילה (בשאול פראס בעשרה נגער לדורנו

השכלה מודרנית והגואג מודרני נסעו מינראטן אל לרבניר בנויאצט אלל לבלזינט בענבר

בבא צונזת "צונזת לבר" יא צונזת רבראשו ורבנן

בבוקר, כל בני ישראל התאספו יחד לקרأت היציאה ממצרים. שע

בְּשָׁנָה.

፩፻፲፭ የፌዴራል በፌዴራል ስት እንደሆነ የፌዴራል ተስፋል

וְהַלְלוּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְשָׁלֹךְ לְעֵדוֹת מִמְּצָרִים עַד בַּאֲוֹת בְּלִילָה.
אבל בני ישראל לא צאו בלילה, כי ה' אמר להם שלא יצאו ממצרים
ביהם עד בוקר, ווק בבוקר - כשל המצריים רואים אותן - אז הם
יצאו מצרים. בתיתיים בני ישראל מיהרו להברין לעצםם להר
הארבה, אבל לא היה להם זמן להבות עד שהבזק ייחמץ ויתפתח. לכן
הם הכוינו בזק ומהיסו אותו לתונר הרם, לפני שהספיק לתפתח.
ומה עזאת? עזות. ואת העזות הם קחו להר.

אשר להתקיים שאלות מסוימות עליה עשו עתה במשה ואל אהרן בפעם הראשונה: "לא דעתך אתה ה' (ה.ב.).

卷八

ନୁହେଁ କାହିଁଏ କାହିଁଏ କାହିଁଏ କାହିଁଏ କାହିଁଏ କାହିଁଏ

110

פרושה תישע את משה בלילה.

جایزه ادبیات

שנה את הoga הפסח שבעה ימים כבד, שללא תשכחו שיעצאתם ממצרים".
 ועוד אמר ה': אם הבנים שלכם, הילדיים שלכם, ישאלו: אמא, למה
 אכלים מצאות בפסח? ולמה אוכלים בשור של קרבן פסח?ABA, למה
 אהנו מנקים את הבית מהמזא? למה אוכלים מרו בלילה הסדר? אז
 אמרו להם:

הרביה צאו ובקר נבל והתגונת שקיבלו מהמצרים.

שימוש בתלויות, בפוארה ובבארים - צורות מטלין,

הצדקה לפיעליות בעקבות הספר

מקולות וועוד (ראו הרחבה בפרק "משמעות להציגה").

* הרכנת תכשיטים בסגנון התקופה. להטבליות ישנו

ישראל קיבלו מִהְעָרִים בְּצַאתָם מִצְרַיִם שְׁעִירִים לְעֵינָיו

כתרון הילדיים

* שיחת על ההכנות של לדי ישראל ליציאה מצרים, כגון: מה לדעך רבנן אמר אבב הדריזי אמר בה שאלל אם בוגריהו אמר בה

ברזנטוב

وَالْمُؤْمِنُونَ إِذَا قَاتَلُوكُمْ إِذَا هُمْ مُّهَاجِرُونَ

卷之三

סְבִירָה וְעַמְלָה

תְּהִלָּה בְּשֵׁם אֱלֹהִים

המתקנים הקיימים בזירה (בנוסף לארון).

הבנייה מראות נחושת בסגנון תקופת מצרים העתיקה, ברוח

ירושלים של ר' לפסוק "ייעש את הכיוון נהשת ואת כנו נהשת,"

הנושאים מהו שאלות העבאות (שמורות לה), האמור שאלות העבאות מהו בבריאותם

ההיבאים ממערים והן יידבו אותו למלאת המשכן. אפשר להשתמש

בנהיגו או בטורו, מתרבת אטריות הניתנים לריבועים או לאזיבען.

פְּעָמִים ג' עשויה לתרחש גם לסייעת המשכן.

המשאל פסח מתකשר לקרבן פסה וגם לפסחיה על בתיהם של בני ישראל במרבת בבורות, המשאע "לפסחו על" אינו מואם לולדים בדור נסכל ואפשר להבהירו בפעולות מקדיימה על ידי משחיק פסחים: אמרית שמות הילדיים בפסיחה, היליכה בדילוג על קווים

TCIII

את הדם של קרבן הפסח הם מוחrho בעתרת ענין של צמח אובג על המשקוף ועל המזאות כדי שיחזע: כאן גופה משפחה של בני ישראל, כאן אין פלגיוב בבון הבכורה. על הבית הזה צרך לפסח, לפחות, במכתה,

ଶ୍ରୀମତୀ କାନ୍ଦିଲା
ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ କାନ୍ଦିଲା
ଶ୍ରୀମତୀ କାନ୍ଦିଲା

על בעוגונין | על ישבו ים | על ישבו ים | על ישבו ים |

משמעה המילאים "וְאַשְׁלֵל, וְאֶלְעָלוֹם" אעננה במשמעותה, בשימוש הרווח בלשונו, אלא פירושה לבקש ולקיים כמתנה. בקר התקיימנו בתה' לאברהם, "וַיֹּאמֶר יְהוָה כְּיֻצָּאוּ בָּרֶךָ גָּדוֹלָה" (בראשית כ), והבטחתה למשה: "וְיַעֲשֶׂה תְּמִיכָה קָדְםָךְ" (שמנת ג, בא). אם כן, הילד רואים את עניין המתנות באופן שלילי, חדש להסביר אחר משמעות המילילה. וכן להסביר כי מתנות אלה מהוות פיצויים מיסים

המוצרים נגנו לובי ישראל במתנה כל מה שהם בקשו, כי ר' עשה שבעות להתכונו לילצ'אה הממצרים. מיד עשו כולם בדיקת מה שהי' ציווה לעשותות מערבים ילאן מלך דבבון ר' יוסטראטוס ומק' גסטלקה ישראל ימצאו וח' בעיני המצרים.

באמצע הלילה, הביאו על המצרי את המכה העשירית. את המכה הזו עשו ה' בעצמו, ללא הטעבות של משה ואהרן. ה' היכה את כ-הנים הבנים הבודדים המעדרים, מתרבו הבכור של פרעה היושב על כסאו המלך ועד הבן הבכור של העבד והשפחה המצרים.

במן שבל המשפחות התבוננו לעצמאה, מה קרה לפרטיה ולמצריהם? מה ה'עשה במכבת בברות?

بعدות מסויימות נהוג להמיחס את העמדת הזה במהלך הסדר. אפשר להמיין לאלו - פיעילות נסודת לאחר הסיפור - אב, אם או שב שוגהים קר בביטחוןם, כדי שידגמו את המנהג בפניהם, הילדים בשיטתם.

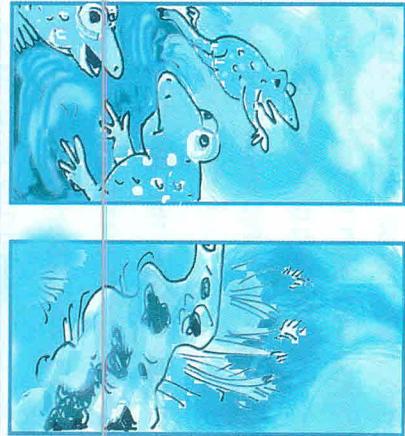
הביבליות היו קשורות, הנעלימים היו נעלמות לכאורה הראינה במודבר והם לקרו גם מקל ביד כדי שיעור להם בהיליכה הממושכת

המשת הפסוק בתנועת או בתוספת אברים מהאמים תסייע לבנתן.

ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

מסוגים בגין על הרצפה (בגון: קו אדם וקו צהוב, על האודם צור לפסוח ועל הצלחוב לדורך) ועוד. השימוש ביטויו 'לפסוח על' מתקבלוטו 'לדלג על', סיעודי בתבנת המושג שנמלב - "לדלג על" משמשות לפסוח (ובלשונו הילדים - "עלעוק אט"), והוא שווה מהמושג דילוג במשמעות של ניגון.

אלאן מבדוק מיצרים

אלאן מבדוק

רַבְתָּי,
דָּבָר,
אֶלְעָזָר,
סִירָם
וְגִלְעָד